

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST VI. SZERECSEN-UTCA 35. Telefon száma 329. KÉRLEKÉSEK NEM KÜLDÖNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben hához hordva...

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos

Kossuth Ferencz

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. DALSZÍNHÁZ-UTCA 1. Telefon száma 542. HIRDETESEKET ÉS NYILTÉRTE...

A tapolcai győzelem hatásai.

A függetlenségi és 48-as párt tapolcai győzelem nem afféle közönséges választási győzelem. A diadal, melyet a tapolcai kerület hazafias választópolgársága Kossuth Ferencznek szerzett, jelentős politikai esemény. Az országos közvélemény hangulata...

gondolatokkal. A függetlenségi politikában a Kossuth-név iránt való hódolattal sokkal nagyobb becsé és jelentősége van, semhogy teljes örömmel ne látnók azokat a jelenségeket, melyek bizonyítást tesznek a magyar nép közhangulatának a Kossuth-névvél összefüggő történelmi emlékekhez való lelkesedéséről.

olyan elemekkel is, melyek ellenében programja megvalósítása céljából harcra esküdött. Az ország közvéleménye, melyet már-már érzékeltünk telt a megszokás a kormányt választási visszaéléseinek a legbrutálisabb fajtáival szemben is, ezeket a visszaéléseket talán elnézhetné valahogy ezáltal is, de az egészen új dolog előtte, a mit a szabadelvű párt most a saját elveinek az elárulásával elkövetett, s a kormányzati rendszer szellemének ezen a legújabb jelenségén ugyancsak méltán megbotránnyozhatik. És csakugyan megbotránnyozhatik. Még szabadelvű pártkörökben is röstelkednek a tapolcai választás rendjén történtek miatt; mert ezek teljessé teszik azt a kudarcot, mit a kormány egyik tagjának a csufos bukása révén szenvedett.

zámára a már megszavazott költségvetésben nincsen meg a teljes fedezet. Ellenben való az, hogy a hadügyminiszterium még az elhunyt báró Bauer hadügyminiszter hivataloskodása idejében azzal a gondolattal foglalkozott, hogy a tartalék-készlet számára 180.000 darab Mannlicher-fegyvert rendel meg Steyerben és Budapesten s hogy Krieghammer hadügyminiszter is közeledt ehhez az eszméhez. A megrendelés évek során keresztül fog történni; az első részlet az 1896-iki költségvetésbe fogják bevenni. Miután egy Mannlicher-fegyver ára 34 forint, összesen valamivel több mint hat millió forint szükséges-e erre a célra, a mely összeg a legközelebbi években a költségvetés keretében, nem pedig mint külön hitel fog szerepelni. A Steyeri és budapesti fegyvergyárban most kísérleteket tesznek arra, hogy a fegyver agyát könnyebbé, a zárját pedig erősebbé tegyék. Ha e kísérletek bevalnak, akkor alkalmaztatni fognak az új megrendelésnél, a melyben a magyar fegyvergyár, a hadügyminiszter ígéretéhez képest, részesevni fog.

Bizony gyönyörű haladás. Ne vessé szememre a tisztelt olvasó (ha ugyan van, a ki nem unja szemmel kísérni ezt a rotatót), hogy oly nagyra vagyok a főváros haladásával és ennek dacára megmosdatom olykor a tisztelt városatyákat. Csakis szeretetből teszem. Ugy teszek, mint az okos szülő, a ki erősen érdekelt, hogy ember legyen a fiából, de azért nem felejt a virgácsot. Bizony nem sokat tördöm vele, hogy Kopenhága utcáit kellőleg sörprik-e, vagy hogy Veronában kifogástalan-e az éjjeli világítás. Most különben nem szapulni akarok. Ráfér a főváros atyára egy kis dicsőret is, most, hogy az esküéri hid felépítése alkalmából a belváros rendezésére nézve a jobbik tervet fogadták el. Nem zézés a garasra, nem kicsinyeskedtek, s szemök előtt tartották a jövőt.

A feltámadás egy ismeretlen legendája.

Ó-Bergamo egy alacsony hegytetőjén feküdt, kö-fellől bekerítve, kapukkal ellátva; Új-Bergamo pedig lent a hegy alján terült el, tárva-nyitva a zélek jászaráinak. Egy napon lent az új városban kiütött a pestis és rémítően elharapodott; az emberek egy része behalt, más része pedig futott a világnak mind a négy taja felé. Az ó-város polgárai felgyújtották az elhagyott várost, hadd tisztítsa a tüz a levegőt. De ez nem használt semmit, odafent is haladósni kezdtek az emberek, elebb napjában egy, azután napjában két, azután tíz, végre husz, mikor pedig a járvány tetőfokára hagott, még sokkal több.

zei s azt mondta, hadd jöjjön akármí. Mintha a vétek is titkos, lappangó betegségből gonosz, nyilvános, örvöngő pestissé változott volna, mely az emberek lelkét oldósi, mint a másik az emberek testét. A hihetetlen véteket nyomon követte a hihetetlen romlás. A levegőben csak egy hemzsegett a sok istenkáromlás, tobzódkó horgése, számkos ordítása s a legvadabb éjszaka sem takart el több fektelenséget, mint a mennyt ezek az emberek nappal elköveték.

énekeltek s kétségbeesett, panaszos hangok szállottak fel a csendes, fojtó levegőbe. Ruházatuk barna, szürke, fekete; mellükön vörös jelvényt viselnek; a mint közelebb érnek, észre lehet venni, hogy egy-egy kereszt az. Mert folyton folyást közelednek. Felfelé töltölnak a hófalszögbe, meredek uton, mely az ó-városba vezet. Fehér arccal nyúzógnak, kezükben korbács, vörös zászlókon tűzős ábrázolata. A tolongásban a nagy fekete keresztet ide-oda ingának.

vállán keresztül, odaállottak a processzió élére, s énekelve, csufondáros hókuszpókuszokkal mentek elől, egyikük előre futott és cigánykeresket hánnya ment fel a szentegyház fűrtve lépcsőin. A többi nevetett és utána töltött a templom belsejébe. Oly csodálatos volt itt lenni megint, végighaladni a hűvös nagy térben, ebben a levegőben, melyen oly erősen érzett a viaszgyertya-füst avas illata, végigmenni e padozat régi, süppedező koczkáin, melyeknek színezetét díszítette, kopott felírásain oly gyakran fardat el az elme. És míg a szem félig vágya, kutatva, félig önkénytelen, kissé megpihent a boltozat jöleső félhomályában, míg rávetődött a porlepte aranyozás, füstfogta színezés, fakó változatosságára, vagy elmélyedt az oltárszegetet árnyékában, azalatt valami elfojthatatlan vágyódás kélt szánnyra.

öröngve verték magukat, úgy, hogy a vér cseppekben tapadt a paskoló korbácsok szálaira. Minden egyes paskolás az istennek hozott áldozat volt. Szerették volna magukat az isten színe előtt ezer vers darabba tépni. Ez a test, melylyel vétekeztek a parancsokat ellen, szenvedjen, bűnhődjön, legyen semmivé! Hadd lássa az isten, mennyire gyűlölik a testet, hadd lássa, mint lettek kutyákká, hogy kedvében járjanak, kutyánál alábbvalókká az ó akarata miatt, alantalan féreggé, mely az ó lába nyomában a port eszi! Csapás csapás után — míg karjok lehanyatlott, vagy a görbe huzta össze. Ott fektettek sor sor után, háborzó ajakkal, örületet ziporkázó szemmel, vértől csorogva. És a kik ezt látták, hirtelen szívdobogást éreztek és azt vették észre, hogy arczuk elvörösödik és lélekeztök elszorul. Mintha valami hideg borzadás húzódtól volna fejük bőre alá s terdőköböl szállt az erő. Mert ez a látvány megragadta lelkeket; volt az agyukban egy örültségi pont, mely ezt az örültséget megértette.

